

forslagene Nr. 1, 2, 3 og 5, der gaa ud herpaa. Og den socialdemokratiske Gruppe har desuden subsidiært stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at ved Bortflyttelse af en Garnison eller en større Del deraf fra en nuværende Garnisonsby skal der ydes den paagældende Kommune rimelig Erstatning for det herved paaførte Tab. Dette Ændringsforslag, der ikke er væsentlig begrundet i Betænkningen, skal jeg ikke udtale mig om, før jeg har hørt den Begrundelse, som rimeligvis vil blive fremsat af Socialdemokraternes Ordførere.

Derimod er der i Betænkningen fremsat en ret udførlig Begrundelse af de Ændringsforslag, hvorefter Loven skal dreje sig om Udsættelse af Omgarnisonering. Dette begrundes væsentlig paa 3 Maader, først og fremmest under Hensyn til vore daarlige finansielle Forhold — en stor Del af Betænkningen er en Redegørelse for, hvorledes Militærudgifterne efter Mindretallets Formening ere stegne i overordentlig høj Grad — endvidere derved, at Overflytningen ikke er presserende nødvendig, og endelig derved, at de Byer, der kunde være Tale om at bruge som Garnisonsbyer, tildels ville være for smaa til at modtage Indkvartering efter de gældende Indkvarteringslove. Jeg har ganske vist efter at have set denne Begrundelse i Betænkningen følt mig stærkt fristet til som Ordfører at skrive en ny Betænkning paa Flertallets Vegne, men det er jo ikke Regel, at man polemiserer i Betænkninger, og jeg har da ogsaa undladt det under Hensyn hertil. En Betænkning bør kun være en Redegørelse for de Ændringsforslag, der ere stillede, som overhovedet for Udvalgets eller dets Flertals og de forskellige Mindretals Stilling. Men jeg vil derfor ikke kunne undlade nu ved anden Behandling at komme ind paa denne Begrundelse, der er fremsat af de ærede Mindretal. Jeg skal dog under Hensyn til, at man vistnok ønsker, at anden Behandling af Lovforslaget skal tilendebringes i indeværende Møde, søge at fatte mig saa kort, som det er muligt.

Under den Del af Begrundelsen, der henviser til de stigende Militærudgifter, har man i Betænkningen foretaget en Sammenligning af de militære Bevillinger under Rigsdagssamlingen 1900—01 og de Bevillinger, som ere givne i indeværende Samling, men man har unøgtelig gjort det paa en tendentiøs Maade. Naar man vil sammenligne korrekt, maa man sammenligne ligeartede Størrelser, men det er det, man ikke har gjort her, og man har foretaget Sammenligningen paa en saadan Maade, at

man ved at læse, hvad der siges forud for Redegørelsen og efter den, faar det Indtryk, at det er 2 ligeartede Størrelser, der her ere sammenstillede. Det er dette Forhold, jeg vil paatale. Det forekommer mig nemlig, at det ikke er rigtigt at ville fremkalde et Billede, som er i den Grad ved Siden af det virkelige Forhold, som dette er, Til Sammenligning har man valgt den sidste Rigsdagssamling under det sidste Højreminsterium. Jeg skal erindre om, at Forholdet var den Gang saaledes, at det store Flertal af Folketinget betragtede det daværende Højreminsterium som et Ministerium, der ikke sad med virkelig parlamentarisk Berettigelse, noget vi vist ogsaa den Dag i Dag ere enige om. Det sad, som Arvtager efter Provisoriministerierne, og man indskrænkede den Gang overhovedet alle Bevillinger, de militære ligesaa, til det mindst mulige, saa stærkt, at det tilsidst maaske var uforsvarligt, i hvert Fald bevilgede Rigsdagen straks derefter betydeligt forøgede Udgifter til Anskaffelse af nyt Materiel. Jeg erindrer om de 5 Mill. Kr. til nye Kanoner. Saaledes er det altsaa et Aar med saa knebne Bevillinger som muligt, der er sammenstillet med et Aar, hvori der foreligger ganske overordentlige store Udgifter i Form af ekstraordinære Bevillinger. Dette synes jeg, at jeg bør gøre opmærksom paa, for at Billedet kan blive rigtigt.

Man har skrabet Bunden i alt Fald tilnærmelsesvis, thi selv om man har skrabet den saa stærkt, som Tilfældet er, har man undladt at tage endnu 2 Mill. Kr. med, hvad man kunde have gjort med et Pennestrøg. Man har resigneret maaske ud fra den Opfattelse, at Beløbet endda var temmelig stort. Man har taget de ordinære Bevillinger paa §§ 22 og 23, de ekstraordinære paa § 26, og saa nogle Bevillinger, om hvilke jeg indrømmer, at de for en Dels Vedkommende ere virkelige militære Udgifter, det er Udgifterne til Pensionering af militære Embedsmænd, de militære Underklasser, den militære Invalideforsørgelse for en Dels Vedkommende, ligeledes Indkvarteringsudgifterne paa Indenrigsministeriets Budget og Udskrivningsomkostningerne paa Justitsministeriets Budget. Naar det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) tidligere har gjort sig til Talsmand for, at disse Bevillinger burde samles under eet, kunde det for saa vidt ogsaa have min Sympati, fordi man helst bør gøre sig klart, hvorledes Forholdet er, naar der er Tale om disse Sager. Det er heller ikke det, jeg anker